

[A. M. Hansen.]

Jonstrup, som er et gammelt Seminarium med upraktiske Klasseværelser — disse dybe, smalle Klasseværelser, der aldeles ikke kan tilfredsstille de Krav, man maa stille til moderne Undervisning —, et Seminarium kort sagt, der vil blive dyrt i Driften, og saa at faa Vordingborg, et velindrettet Seminarium, som vil blive billigere i Driften, da er man nødt til i Tider som disse at tage det Hensyn, at man vælger det billigste. Derfor anbefaler jeg at gaa den Vej, som et stort Flertal nu er enedes om, og at vedtage de Ændringsforslag, Flertallet er blevet enig om. Derved opnaar man det ønskelige: et mindre Antal Seminarier og Fred og Ro om Seminarieordningen, saa Arbejdet kan fortsættes i de kommende Aar uden Ængstelse fra nogen Side.

Jeg anbefaler, at man stemmer imod de Ændringsforslag, der er stillet dels af Det konservative Folkeparti og dels af det ærede Medlem Hr. Povlsen, og anbefaler, at man stemmer for det Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet.

Povlsen: Som det ses af Betænkningen, har jeg ikke kunnet give Ministerens og Flertallets Forslag om Nedlæggelse af Frøken Langs Seminarium i Silkeborg min Tilslutning. Jeg har i Betænkningen givet mine, som jeg mener, gode Grunde derfor, og jeg kunde derfor egentlig nøjes med at henvise til mine Bemærkninger i Betænkningen, men da denne kun har foreligget ganske kort Tid for ærede Medlemmer, vilde jeg finde det undskyldeligt, om der var enkelte, som ikke havde faaet den læst helt igennem, og derfor skal jeg tillade mig at fremkomme med nogle ganske faa Udtalelser.

Naar jeg har givet min Tilslutning til Nedlæggelsen af Vordingborg Privatseminarium, er det, fordi den paagældende Seminarieforstander selv ønsker dette Seminarium nedlagt, idet han ikke føler, han har Kræfter til at fortsætte. Seminarieforstander Halse har gjort et overordentlig dygtigt Arbejde gennem en lang Række Aar; som Forstander for Vordingborg har han arbejdet Seminariet op til paa visse Omraader at indtage en førende Stilling blandt vore Seminarier; saaledes findes der næppe noget Seminarium, der er bedre udstyret med Undervisningsmidler end Privatseminariet i Vordingborg. Men nu er Seminarieforstander Halse træt, hans Helbred har i de senere Aar været svigtende, og derfor ønsker han at fratæde, og saa er

det ganske naturligt, at Staten, der staar lige over for betydelige Udgifter ved Jonstrup Seminarium — Udgifter, som endda næppe vilde kunne gøre dette Seminarium rigtig tidssvarende —, da søger at faa Seminariet i Jonstrup flyttet ned til Vordingborg, saaledes at Vordingborg Privatseminarium bliver til Vordingborg Statsseminarium.

Jeg kan ogsaa give min Tilslutning til, at Staten, naar Femmers Kvindeseminarium her i København ved Udgangen af Skoleaaret 1937—38 af særlige Grunde ophører med sin Virksomhed, overtager dette Seminariums Bygninger og Grund og udnytter dem paa anden Maade. Der er sikkert gode Grunde derfor. Herved opnaar man altsaa, at der nedlægges 2 Privatseminarier. Dertil kommer saa, hvad jeg ogsaa kan give min Tilslutning til, at Vejle Forskoleseminarium nedlægges. Nedlæggelsen af de 2 Privatseminarier, der her er Tale om, er jo sket ad fuldstændig frivillig Vej, men naar Flertallet saa foreslaar ogsaa at nedlægge Frøken Langs Seminarium i Silkeborg, saa ved Flertallet, at dette er stærkt imod den paagældende Forstanderindes Ønske. Derfor mener jeg ikke, at man bør gøre det. Jeg kan ikke finde det berettiget at nedlægge Seminarier, der udfører deres Arbejde fuldt tilfredsstillende, og som helt ud opfylder Betingelserne for Statsanerkendelse, mod deres Vilje. Her er jeg fuldstændig enig med et Mindretal i den Kommission, som har udarbejdet Grundlaget for nærværende Forslag.

For den højtærede Undervisningsminister kan mit Standpunkt ikke være overraskende, jeg har fra første Færd gjort det gældende lige over for Ministeren. Jeg finder, at det er ganske urigtigt at gaa til vilkaarligt at udtage visse Seminarier, som opfylder Betingelserne for at nyde Statsanerkendelse, og saa sige til dem: Naar Anerkendelsestiden er udløbet, kan I ikke faa jeres Anerkendelse fornyet. De har alle sammen med god Føje kunnet gaa ud fra, at Anerkendelsen vilde blive fornyet, og det er derfor ganske uretfærdigt at pille enkelte ud og sige til dem: I kan ikke faa Jeres Anerkendelse fornyet. Her maa der efter min Mening foregaa en Forhandling med de private Seminarier, hvorigennem man byder dem visse Afviklingsvilkaar, for jeg har den Tro, at de private Seminarier gennem indbyrdes Forhandlinger og ved Forhandling med Undervisningsministeriet vilde kunne komme til et Resultat. De er jo alle sammen i høj Grad interesseret i, at der naas et godt Resultat paa dette Omraade.